

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

expecta illum, veniens veniet non tardabit; Hab. 2. v. 3. Interim cum Maria ad montana conscendamus, obliviscentes quæ retrò sunt, & cœlestia appetentes. Hi facile obtinent petitiones cordis sui, Pl. 37. v. 4.

3. *Modus*, quomodo iter suum perfecerit, nimirum *μὴ ἀσπόμενος*, cum festinatione. Solent aliæ mulieres initio conceptionis plurimas sentire molestias, sed Maria eo tempore magnâ alacritate conscendit montana, quia sine peccato conceperat, & portabat tale onus, à quo ipsa portabatur. Festinare eam faciebat Spiritus Sanctus, cujus ipsa erat templum. Spiritus Sancti autem gratia nescit tarda molimina, sed agit quos inhabitat, ut pietatis opera ferventer exequantur, Rom. 8. v. 14.

De virginibus Israeliticis conqueritur Deus Esa. 3. v. 16. quod pedibus suis composito gradu incederent. Nulla hinc pompa, nulla *φαιρασία*, Actor. 25. v. 23. pro comitibus habet angelos, pro ornatu charitatem, humilitatem, verecundiam ac industriam. Sequantur nostræ virgines hoc potius exemplum Mariæ, quam Dinæ, Genes. 34. v. 1. seqq.

4. *Scopus*, qui duplex

1. *Salutatio*. Nam cognatam Elisabetham salutasse dicitur, quod & nos imitari decet, juxta Matth. 10. v. 12.

2. *Ministratio*. Inde sub finem Evangelii dicitur, quod manserit cum Elisabetha cognata sua circiter tribus mensibus. Sine dubio hoc tempore grata ipsi præstitit servitia in rebus œconomicis, quia Zacharias mutus erat, & ipsa provectioris ætatis negotia domestica pro dignitate administrare non poterat. Postea verò, cum adveniret tempus partus Elisabethæ, & magna hominum multitudo ad ejus aedes confluxura es-

set, ex virginali pudore iterum reversa est in domum suam. Unde non solum humilitas Mariæ elucescit, sed summa etiam officiositas, quam omnes Christiani merito imitari debent, ut per caritatem alter alteri inserviat, juxta præceptum Pauli, Gal. 5. v. 13.

5. *Effectus*. Statim enim ad salutationem Mariæ infans in Elisabetha præ gaudio exultat. Hæc exultatio non fuit motus naturalis sed supernaturalis ab ipso Spir. S. profectus, ut ostendit oratio Elisabethæ, qua exultationem illam tanquam effectum salutationis Mariæ allegat.

Colligimus inde, Sp. S. etiam in infantibus accendere lucem fidei. Anabaptistæ & Calviniani ideò nolunt credere quod infantes fidem habeant, quia verum rationis usum non habent. Sed qualis usus rationis in Johanne B. in utero matris adhuc delitescente, qui præsentiam Salvatoris sui agnoscit, & præ gaudio exultat? proinde ratio non obstat, quò minus infantes credere possint. Imò quia ratione nondum uti possunt, ideò Spiritus Sanctus fidem in ipsis facilius accendere potest, quæ est rerum non apparentium, Ebr. 11. v. 1. & rationem non attendit, sed captivari jubet sub obsequium Christi, 2. Cor. 10. v. 1. siquidem ex ore infantium & lactentium Deus sibi laudem perficit, Psalm. 8. v. 3.

De Secundo.

A *Micabilis Colloquii*, tres sunt partes:
1. *Colloquentium autoritas*, nimirum conveniunt hinc duæ eximie & præstantissimæ sceminae, Maria & Elisabetha, quarum illa filium Dei, hæc præcursores ejus Johannem Baptistam in utero gestabat, contra naturam ordinem, siquidem illa virgo adhuc erat illibata, hæc verò sterilis & effecta nihil haec-

hactenus Zachariæ pepererat, sed coram mundo lampas erat contempta, Job. 12. v. 5.

Eodem modo Ecclesia est grex electus coram Deo, sed grex despectus coram mundo. Interim satius est à mundo despici, quam à Deo rejici. Quod si enim peccaverit vir in virum, judicabunt Dii, sed in Dominum si vir peccaverit, quis orabit pro eo? inquit Eli, 1. Sam. 2. v. 25.

II. *Directoris sublimitas*, qui est Spiritus S. cujus instinctu hæ personæ conveniunt, & loquuntur, quicquid loquuntur, v. 14. 47.

Apparet hinc quod mulieres etiam sint cohæredes gratiæ vitæ 1. Petr. 3. v. 7. & templa Spiritus Sancti, 1. Cor. 3. v. 16. Ergò quisquis es, sive mas sive fœmina, Deum time, & in domo Zachariæ, id est, Ecclesia libenter te siste, & Deum habebis tibi propitium, non enim est apud eum respectus personarum, Act. 10. v. 34.

III. *Materia gravitas*, quæ duplex:

I. *Encomium*. II. *Testimonium*.

Encomium quod attinet, Mariæ illud tribuit, & prædicat illam

1. *Benedictam*, quia præ omnibus mulieribus hæc dignitas sibi obtigit, quod mater Messiæ facta est, & benedictum illud semen Patriarchis promissum concepit & peperit.

2. *Beatam*, quia credidit verbis angeli. Unde satis evidenter elucescit, quod Maria licet præ omnibus mulieribus sit honorata, non tamen aliter nisi per fidem salvata sit. Nec enim præter Christum aliud nomen datum est hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri, Act. 4. v. 12.

Testimonium ad Christum spectat, quo stabilitur.

1. *Vera ipsius humanitas*. Vocatur enim fructus ventris Mariæ, ex Ps. 132. v. 11.

2. *Vera ipsius divinitas*, quia mater ipsius vocatur mater Domini ex Jer. 23. v. 5.

3. *Personæ unitas*, quia fructum ventris Mariæ Elisabetha vocat Dominum suum, Ergò non est alius Dei, alius Mariæ filius, sed idem qui est Mariæ filius in unitate personæ, est etiam Dei filius. Desumptum hoc est ex Jerem. 31. v. 22.

4. *Fidei dignitas*, quod illa sit unicum consequendæ salutis medium, quo beneficia per Christum parata apprehendimus, quia Maria per fidem beata prædicatur. Desumptum hoc ex Gen. 15. vers. 6. Unde concludit Apostolus Gal. 3. v. 9. qui ergò sunt ex fide, benedicuntur cum fideli Abrahamo.

5. *Fidei proprietates*, quod sit manus Christum Salvatorem sibi in individuo applicans, ut fecit Elisabetha dicendo Christum suum Dominum.

En hæc & alia fidei mysteria ventilantur in Synodo, quam Spiritus Sanctus sub Exordio N. T. coegit. Nostrum erit ex verbo Dei colloquia instituere, & diligenter cavere, ne sermo corruptus ex ore nostro egrediatur, si Spiritus Sancti assistentiam conservare velimus, quia ejusmodi verbis otiosis & scurrilibus tristitiâ afficitur, imò planè exturbatur, Eph. 4. v. 29. 30.

De Tertio.

Cantici Mariæ impulsivæ sunt

I. *Animi gratitudo*. Quia enim per Elisabethæ Concionem in fide sua plurimum confirmata erat, incalcescit anima, exultat Spiritus, imò omnia viscera quasi ebulliunt præ gaudio, ut se non possit continere, sed dulcissimo cantico magnalia Dei prædicat, adeoque gratitudinem suam declarat.

1. *Externe*, dum os aperit, vocem attollit,

Ccc 2

lio-